

На 10 ч. отидохъ на балъ, съ файтонъ. Бенгалски огньове. Дипломацията е вече вънъ. Martino ме пита, какво ще стане въ бъдеще съ отговорността на министритѣ. Estignard и Ухтемски сж свършено enchantés [възхитени]. Вътре е пълно, до 1000 души, и селяни и турци, всички народни представители, le beau monde de Sistova [свищовското отбрано общество], Мме Цачева, Мме Хранова, Мме Волчанова. Князътъ се хвана на хорото между селянитѣ, страшно ликуване. Нѣкои селяни мислѣха, че този балъ принадлежи къмъ работата на Събранието. Най-чудата изглеждаше на одного отъ Кюстендилъ „вѣртешката“, и князътъ, каже, пила една жена и се вѣртѣ съ нея; притискаха ги, каже, къмъ себе си, не е като на хорото. Бюфетътъ биде разграбенъ, Riedesel съ червената си хусарска униформа се кланяше на лѣво и на дѣсно. Д-ръ Петровичъ ми разправя за вироглавството на Бурмова и Балабанова, Тодоровъ благодари за еленскитѣ училища. И кореспондентитѣ бѣха между публиката. Къмъ 11 ч. князътъ си отиде, азъ тръгнахъ пеша надолу, макаръ и неохотно. Въ салона бѣше много душно. На парахода бѣха комисаритѣ и офицерството. Късно вечерта съ Хитрово и Стоилова приказвахме за моралното прераждане на България, иска да се даде на манастира Русиконъ едно манастирче около София; реформа на Рилския манастиръ; попътъ да бжде сжщевременно и учителъ; Хитрово: какъ расте духовниятъ индеферентизъмъ на изтокъ, Македония и ранната литургия на 1858 г. и сега. — Стоиловъ смѣта, че днесъ въ Народното събрание е имало около 40 консерватори. Балабановъ и Бурмовъ говорили съ Хитрово на бала; Балабановъ схващалъ положението, Бурмовъ обаче смѣталъ себе си за най-знаменития и най-популярния български държавникъ. Отидохъ да спя къмъ 2 ч. Тъкмо параходътъ потегли отъ Свищовъ; die schwindenden Lichter der historischen Stadt [изчезващитѣ свѣтила на историческия градъ].

3/15 юлий, петъкъ. Станахъ на 10¹/₂ ч. при Рахово. Kartenstudium [изучване на картата]. Стрелба по пеликани. При Рахово въ лодка, карана отъ груби крайдунавци (румънци?), дойдоха Токмачовъ и Кап. Келлеръ. Ние тъкмо бѣхме свършили déjeuner-то. Князътъ говори съ тѣхъ за сжденето на арестуванитѣ. Типоветѣ на двамата офицери, мустаци и мълчаливата физиономия на Токмачова, отворениятъ Келлеръ. Другиятъ параходъ ни застигна, урă, притѣснението на Анева, че ще закъснѣе съ своя народъ. По-нататъшното пжтуване. Продължителенъ разговоръ съ Ремлингенъ. Luftspiegelung, Ufer mit Weingehängen [въздушна измама, брѣгъ съ лозови склонове]. Ремлингенъ говори за землемѣрско училище, за тукашнитѣ политици, за славата на Нечаева въ Ломъ; плавателността на Ломъ, Осъмъ, Искъръ, Янтра. Около устието на Скжтъ и Цибрица, paysage, чудесното мѣсто-